
FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MISSAM

Introitus Nos autem gloriari (p. ??)

Lectio 1 (Is 49, 1-6)

Lectio libri Isaïae prophetae.

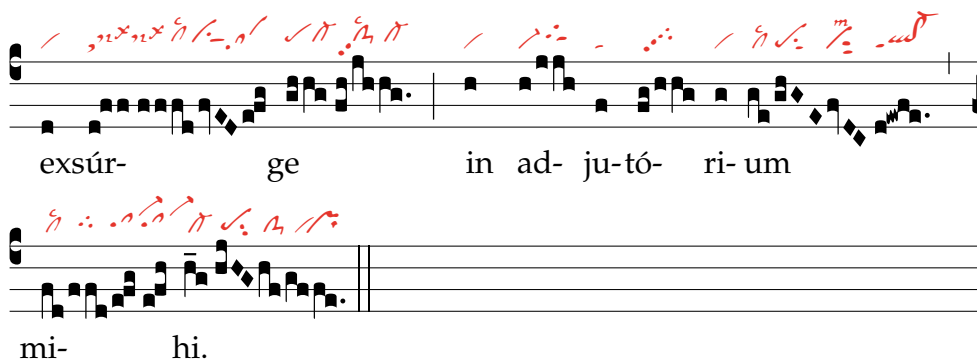
Audíte me, ínsulae, et atténdite, pópuli de longe; Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei; et pósuit os meum quasi gládium acútum, in umbra manus suae protéxit me et pósuit me sicut sagíttam eléctam, in pháretra sua abscondit me et dixit mihi: “Sérvus meus es tu, Israel, in quo gloriábor.” Et ego dixi: “In vácuum laborávi, sine causa et vane fortitúdinem meam consúmpsi; verúmtamen iudícium meum cum Dómino, et merces mea cum Deo meo.” Et nunc dicit Dóminus, qui formávit me ex útero servum sibi, ut redúcerem Iácob ad eum, et Israel ei congregarétur; et glorificátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: “Párum est ut sis mihi servus ad suscitándas tribus Iácob et reliquias Israel reducéndas: dabo te in lucem géntium, ut sit salus mea usque ad extrémum terrae.”

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

_____ Počúvajte ma, ostrovy, a pozorujte, národy d'aleké: Pán ma povolal od lona, od života mojej matky spomínal mi meno. Ústa mi urobil ako ostrý meč, v tieni svojej ruky ma skryl a urobil zo mňa šíp brúsený, do svojho tulca ma schoval. A riekol mi: „Služobníkom si mi, Izraelom, tebou sa chcem osláviť.“ Ja však som povedal: „Darmo som pracoval, márne a zbytočne strávil svoju silu.“ Predsa je moje právo u Pána a moja odmena u môjho Boha. Teraz však hovorí Pán, čo si ma od lona služobníkom urobil, aby som Jakuba priviedol späť k nemu, aby sa Izrael k nemu zhromaždil. Som oslávený v očiach Pánových a môj Boh sa mi stal silou. Povedal teda: „Primálo je, keď si mi služobníkom, aby si zbudoval Jakubove kmene a priviedol späť zachránených Izraela: ustanovím ťa za svetlo pohanom, aby si bol mojou spásou až do končín zeme!“ _____

Grad.
III

E-go au-tem, * dum mi- hi mo- lé- sti es-
sent,
indu-é- bam me ci-lí- ci- o, et
humi-li- á- bam in je- jú- ni- o ánimam
me- am: et o- rá- ti- o me- a in si- nu
me- o con-ver- té- tur, V. Jú- di- ca Dómine no- céntes
me,- expú- gna impugnán- tes
me: apprehénde ar- ma et scu- tum, et

Evangelium (Marc 14:1-72; 15, 1-46)

„Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí, ten, čo je so mnou.“ Zosmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: „Azda ja?“ On im odpovedal: „Jeden z Dvanástich, čo so mnou namáča v mise. Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človeku, ktorý zrádza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.“ ✱ Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“ ✱ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. Vtedy im Ježiš povedal: „Všetci odpadnete, lebo je napísané: »Udriem pastiera a ovce sa rozprchnú.« Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley.“ Peter mu povedal: „Aj keby všetci odpadli, ja nie.“ Ježiš mu odvetil: „Veru, hovorím ti: Ty ma dnes, tejto noci, skôr, ako dva razy kohút zaspieva, tri razy zaprieš.“ Ale on ešte horlivejšie vyhlasoval: „Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ťa.“ Podobne hovorili aj ostatní. ✱ Prišli na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: „Sadnite si tu, kým sa pomodlím.“ Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I doľahla naňho hrôza a úzkosť. Vtedy im povedal: „Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bďte!“ Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. Hovoril: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo ty.“ Keď sa vrátil, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „Šimon, spíš? Ani hodinu si nemohol bdieť? Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ Znova odišiel a modlil sa tými istými slovami. A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy a nevedeli, čo mu povedať. Keď prišiel tretí raz, povedal im: „Ešte spíte a odpočívate? Dost' už. Prišla hodina: hľa, Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca je blízko.“ ✱ A kým ešte hovoril, prišiel zrazu Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi a kyjmi, ktorý poslali veľkňazi, zákonníci a starší. Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám, to je on. Chyťte ho a obozretne odveďte!“ Keď prišiel, hneď pristúpil k nemu a povedal: „Rabbi.“ A pobožkal ho. Oni položili naň ruky a zajali ho. Tu jeden z okolostojacich vytasil meč, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odtiaľ mu ucho. Ježiš im povedal: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali. Deň čo deň som učil u vás v chráme, a nezapjali ste ma. Ale musí sa splniť Písmo.“ Vtedy ho všetci opustili a rozutekali sa. No akýsi mladík išiel za ním, odetý plachtou na holom tele; a chytili ho. Ale on pustil plachtu a utiekol nahý. ✱ Ježiša priviedli k veľkňazovi, kde sa zhromaždili všetci veľkňazi, starší a zákonníci. Peter šiel zd'aleka za ním až dnu do veľkňazovho dvora. Sadol si k sluhom a zohrieval sa pri ohni. Veľkňazi a celá veľrada zháňali svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. Ale nenašli. Mnohí proti nemu krivo svedčili, a ich svedectvá sa nezhodovali. Tu niektorí vstali a krivo proti nemu svedčili: „My sme ho počuli hovoriť: »Ja zbörím tento chrám zhotovený rukou a za tri dni postavím iný, nie rukou zhotovený.«“ Ale ani tak sa ich svedectvo nezhodovalo. Tu vstal veľkňaz, postavil sa do stredu a opýtal sa Ježiša: „Nič neodpovieš na to, čo títo svedčia proti tebe?“ Ale on mlčal a nič neodpovedal. Veľkňaz sa ho znova pýtal: „Si ty Mesiáš, syn Požehnaného?“ Ježiš odvetil: „Áno, som. A uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať s nebeskými oblakmi.“ Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: „Načo ešte potrebujeme svedkov? Počuli ste rúhanie. Čo na to poviete?“ A

oni všetci vyniesli nad ním súd, že je hoden smrti. Niektorí začali naňho pľuť, zakrývali mu tvár, bili ho pästami a hovorili mu: „Prorokuj!“ Aj sluhovia ho bili po tvári. ✱ Keď bol Peter dolu na nádvorí, prišla jedna z veľkňazových slúžok. Len čo zbadala Petra, ako sa zohrieva, pozrela sa naňho a povedala: „Aj ty si bol s tým Nazaretčanom, Ježišom.“ Ale on zaprel: „Ani neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš.“ Vyšiel von pred nádvorie a zaspieval kohút. Keď ho tam videla slúžka, znova začala vraviť okolostojacim: „Tento je z nich.“ Ale on opäť zapieral. O chvíľku tí, čo tam stáli, znova hovorili Petrovi: „Veru si z nich, veď si aj Galilejčan.“ On sa však začal zaklínať a prisahať: „Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte.“ Vtom kohút zaspieval druhý raz. Vtedy sa Peter rozpamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: „Skôr ako dva razy kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ I rozplakal sa. ✱ Hneď zrúna mali poradu veľkňazi so staršími a zákonníkmi, teda celá veľrada. Ježiša spýtali, odvieďli a odovzdali Pilátovi. Pilát sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ On mu odpovedal: „Sám to hovoríš.“ Veľkňazi naň mnoho žalovali a Pilát sa ho znova spýtal: „Nič neodpovieš? Pozri, čo všetko žalujú na teba!“ Ale Ježiš už nič nepovedal, takže sa Pilát čudoval. ✱ Na sviatky im prepúšťal jedného väzňa, ktorého si žiadali. S povstalcami, čo sa pri vzbure dopustili vraždy, bol uväznený muž, ktorý sa volal Barabáš. Zástup vystúpil hore a žiadal si to, čo im robieval. Pilát im povedal: „Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Lebo vedel, že ho veľkňazi vydali zo závesti. Ale veľkňazi podnietili zástup, aby im radšej prepustil Barabáša. Pilát sa ich znova opýtal: „Čo mám teda podľa vás urobiť so židovským kráľom?“ Oni opäť skríkli: „Ukrižuj ho!“ Pilát im vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Ukrižuj ho!“ A Pilát, aby urobil ľudu po vôli, prepustil im Barabáša. Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali. ✱ Vojaci ho odvieďli dnu do nádvorja, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú kohortu. Odeli ho do purpurového plášt'a, z trnia uplietli korunu a založili mu ju a začali ho pozdravovať: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ Bili ho trstinou po hlave, pľuli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu. Keď sa mu naposmievali, vyzykľali ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho odvieďli, aby ho ukrižovali. ✱ Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z poľ'a, aby mu niesol kríž. Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka. Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal. Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty – hodili o ne lós, kto si má čo vziať. ✱ Keď ho ukrižovali, bolo deväť hodín. Jeho vínu označili nápisom: „Židovský kráľ.“ Vedno s ním ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. ✱ A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; potriasali hlavami a vraveli: „Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. Zachráň sám seba, zostúp z kríža!“ Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili.“ Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní. ✱ Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: „Heloi, heloi, lema sabakthani?“, čo v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Keď to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“ Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol. ✱ Chránová opona sa roztrhla vo dvoje od vrchu až dopodku. Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonol, pove-

dal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“ * Zobd'aleč sa pozerali aj ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozesa, i Salome, ktoré ho sprevádzali a posluhovali mu, keď bol v Galilei. A mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema. Keď sa už zvečeralo, pretože bol Prípravný deň, čiže deň pred sobotou, prišiel Jozef z Arimatey, významný člen rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo vošiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát sa zadivil, že už zomrel. Zavolať si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy. Keď mu to stotník potvrdil, daroval telo Jozefovi. On kúpil plátno, a keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu vytesaného do skaly. A ku vchodu do hrobu privaril kameň.

Of. I

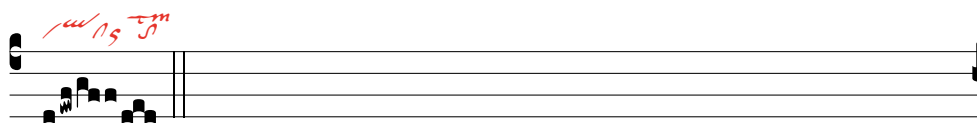
Ustódi me, * Dó-mi-ne, de ma-nu

pecca-tó-ris: et ab homí-ni-bus i-ní-quis é-ri-pe

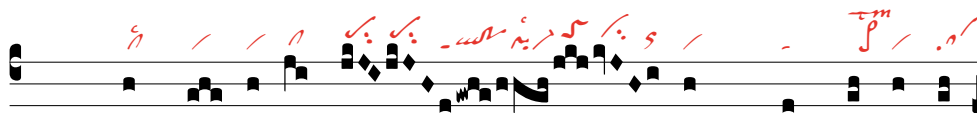
me, Dó-mi-ne.

V. 1. E-ri-pe me, Dó-mi-

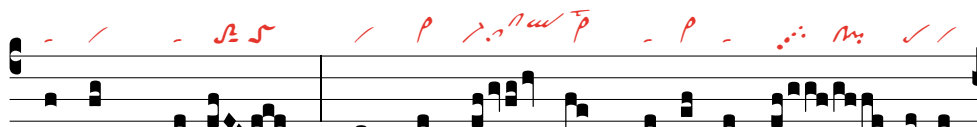
ne, ab hó-mi-ne ma-lo: a vi-ro i-níquo lí-be-ra

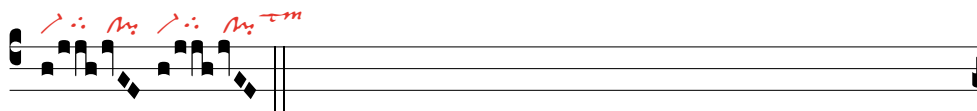
me.

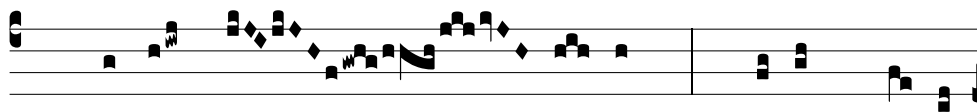
Ÿ. 2. Qui co- gi- ta- vé- runt supplantá- re

gressus me-os: abscondé- runt supérbi lá- que-os

mi- hi.

Ÿ. 3. Di- xi Dó- mi- no: De- us me- us

es: exáudi, Dó- mi- ne, vo- cem me- am.

Com.

V

A

Dvérsum me * ex-erce-bántur, qui se-débant

in por-ta: et in me psallébant, qui bi-bébant

vinum: ego ve-ro o-ra-ti-ónem me-am ad

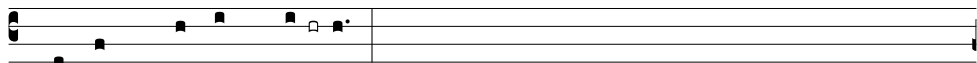

te, Dómi-ne: tempus be-neplá-ci-ti, De-us, in

multi-túdine mi-se-ri-cór-di-ae tu-ae.

Psalmus 68

1. Salvum me fac, De-us: *

quóni-am intravérunt aquæ usque ad ánimam me-am.

2. Infíxus sum in limo *profúndi*: * et non est substánti-a.

3. Non me demérgat tempéſtas aquæ, † neque abſórbe-at me *profún-*

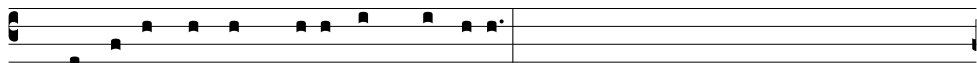
dum: * neque úrge-at ſuper me púte-us os **ſu**-um.

4. Obscuréntur ócu-li e-órum *ne* víde-ant: *

et dorſum e-órum **ſem**per incúrva.

5. Laudábo nomen De-i *cum* cántico: *

et magni-ficábo **e**-um in laude:

6. Laudent illum cæ-li *et* **terra**, * mare et ómni-a reptí-li-a in **e**-is.

